

854
И. П. К. Кружков

Дружба радянського і китайського народів непорушна

Народи Радянського Союзу широко відзначають велике національне свято китайського народу — 11-і роковини проголошення Китайської Народної Республіки. 29 вересня відбулися збори громадськості Москви. В них взяли участь представники трудящих, дітяч науки і культури, керівники Товариства радянсько-китайської дружби, численні китайські гості.

У президії зборів були кандидат в члени Президії ЦК КПРС П. М. Поспелов, заступник Голови Ради Міністрів СРСР В. М. Новиков, заступник міністра закордонних справ СРСР Г. М. Пушкін, посол КНР в СРСР Лю Сюа, делегація Товариства китайсько-радянської дружби на чолі з

членом Центрального Комітету Комунистичної партії Китаю, заступником міністра оборони КНР генералом армії Сюй Гуан-да.

Збори відкрила голова президії Союзу радянських товариств дружби і культурного зв'язку з зарубіжними країнами Н. В. Попова. Доповідь «11 років Китайської Народної Республіки» зробив заступник голови правління Товариства радянсько-китайської дружби міністр вищої і середньої спеціальної освіти СРСР В. П. Єлютін.

З промовами до учасників зборів звернувся посол КНР в СРСР Лю Сюа і глава делегації Товариства китайсько-радянської дружби Сюй Гуан-да.

(ТАРС).

ВЕЛИКІ ЗАПОВІТІ УЧИТЕЛЯ І ВОЖДЯ

ПОДИВИСЬ, товаришу, на цю картину. На сцені, трохи нахилившись вперед і піднявши праву руку, стоїть Ленін. Його оточили сотні молодих людей у ватяних куртках, селянських кожухах, солдатських шинелях. Володимир Ілліч говорить. Його слухають уважно, загамувавши подих.

Представники першого покоління комсомольців, ровесники і побратими Павки Корчагіна, з усіх кінців країни з'їхали до Москви на III Всеросійський з'їзд РКСМ. Багато хто з них щойно прибув з фронту, інші зупинилися в столиці по дорозі на фронт.

1920 рік. Важкі то були дні. Тривала громадянська війна. Зруйноване було народне господарство. Голод і розруха лютували в країні. Коли Ленін почав свою промову, делегати почувли незвичні для тих днів слова: молодь повинна вчитися, здобувати знання! Далекі вперед дивився великий вождь, і перед його проникливим зором вимальовувалися перспективи боротьби нашого народу за нове життя.

Сьогодні минає сорок років з того історичного дня — 2 жовтня 1920 року, коли була проголошена промова про завдання спілок молоді. Всі ці роки вона служила і завжди служитиме настільки мудрою порадою багатьох поколінь. Ця яскрава промова допомогла і буде допомагати молоді будувати життя по Леніну, переймати ленінські риси характеру.

Прочитай цю історичну промову Ілліча ще раз, товаришу, вдумайся в кожне слово. Вона допоможе тобі ще яскравіше побачити спільну мету, навчить, якими шляхами йти до неї.

Ленін заповідав: **ВЧИТИСЯ КОМУНІЗМУ, ЗБАГАЧУВАТИ СВОЮ ПАМ'ЯТЬ ЗНАННЯМ ВСІХ БАГАТСТВО, ЯКІ ВИРОБИЛО ЛЮДСТВО, СТАВИТИ СВОЇ ЗНАННЯ НА СЛУЖБУ БУДІВНИЦТВУ КОМУНІСТИЧНОГО СУСПІЛЬСТВА.**

ВІРНИЙ ленінському заповіту, комсомол розгорнув масовий похід молоді в науку. В школи, робітфаки, інститути йшли мільйони молодих людей — і виростала величезна армія радянських спеціалістів, нова, народна інтелігенція. Озброївшись культурою, багатившись знаннями, молодь допомогла партії в соціалістичній перебудові промисловості і сільського господарства, допомогла реорганізувати на новій технічній основі всю економіку країни. Ленінські слова — вчи-

тись і вчитись — сьогодні також злободенні. Новітня техніка, досконалі машини в промисловості і сільському господарстві, складне виробництво вимагають від людини глибоких знань. В наш час, час атомної енергії, електроніки і автоматики, дуже потрібно, щоб кожний юнак і дівчина оволоділи по декілька суміжних професій. Так і робить більшість комсомольців. Та є ще і такі молоді люди, які, трохи повчвшись, гадають: «Досить з мене, я вже проживу...» Тим, хто не хоче вчитися, не вирушив у похід за знання, треба нагадати пораду Володимира Ілліча: «Коли я знаю, що знаю мало, я добуваю того, щоб знати більше...»

Ленін заповідав: **БУТИ ПЕРШИМИ СЕРЕД МІЛЬЙОНІВ БУДІВНИКІВ КОМУНІСТИЧНОГО СУСПІЛЬСТВА, В УСЯКІЙ РОБОТІ ПОДАВАТИ СВОЮ ІНІЦІАТИВУ, СВІЙ ПОЧИН.**

Комсомол вірний і цьому священному заповіту. Немає такої галузі в нашому житті, де б люди комсомольського племені не доклали своїх рук, не проявляли доброго почину, сміливої ініціативи.

Про славіні діла молодих героїв перших п'ятирічок ти знаєш з книжок, твої ровесники, твої друзі, брати поставили перші палатки в необжитому степу і підкорили багаті цілині землі, збудували комсомольські шахти і гірничо-збагачувальні комбінати, споруджують електростанції.

І так в усякому ділі — великому чи малому — скрізь видно комсомольський порив, молодецьке завзяття.

А поглянь навколо, юний друже. Зовсім недавно приїхали перші добровольці на спорудження Кременчуцької гідроелектростанції, а вже вступив у дію десятигидроагрегат. До свята 43-х роковин Великого Жовтня ударна будова буде повністю здана в експлуатацію.

На Кіровоградщині споруджуються нові цукрові заводи, м'ясокомбінат, школи, інтернати. Ударними комсомольськими народ назвав ці будови, на яких проходять передній край боротьби за комунізм.

Але не всім же вирушати на великі будови. На своєму робочому місці ти можеш теж зробити багато. Якщо ти працюєш у колгоспі чи радгоспі — дбай за двохсотпудовий урожай, виробляй більше м'яса, молока, зміцнюй економіку свого господарства, допомогла реорганізувати на новій технічній основі всю економіку країни. Ленінські слова — вчи-

тись і вчитись — сьогодні також злободенні. Новітня техніка, досконалі машини в промисловості і сільському господарстві, складне виробництво вимагають від людини глибоких знань. В наш час, час атомної енергії, електроніки і автоматики, дуже потрібно, щоб кожний юнак і дівчина оволоділи по декілька суміжних професій. Так і робить більшість комсомольців. Та є ще і такі молоді люди, які, трохи повчвшись, гадають: «Досить з мене, я вже проживу...» Тим, хто не хоче вчитися, не вирушив у похід за знання, треба нагадати пораду Володимира Ілліча: «Коли я знаю, що знаю мало, я добуваю того, щоб знати більше...»

Ленін заповідав: **НЕРОЗРИВНО ЗВ'ЯЗУВАТИ КОЖНИЙ КРОК СВОЄЇ ОСВІТИ І ВИХОВАННЯ З ПРАКТИЧНОЮ УЧАСТЮ В БОРЬБІ ЗА КОМУНІЗМ, БО ТІЛЬКИ В ПРАЦІ РАЗОМ З РОБІТНИКАМИ І СЕЛЯНАМИ МОЖНА СТАТИ СПРАВЖИМИ КОМУНІСТАМИ.**

У кожного комсомольця в серці цей ленінський заповіт. Трудячись пліч-о-пліч комуністами, юнаки й дівчата вчаться у них жити й боротися за щастя народу. Вони виховують у собі риси людини комуністичного суспільства: мужність і принципиовість, працьовитість і дисциплінованість, правдивість і чесність перед народом і власною совістю, ненависть до ворогів і любов до своєї Батьківщини.

Відколи прозвучали ленінські слова, вчитися комунізму, вивчення марксистсько-ленінської теорії стало необхідністю і життєвою потребою радянських юнаків і дівчат. Комсомольським організаціям треба ще краще допомагати молоді в оволодінні політичними і економічними знаннями, вивчати і застосовувати в житті величезну спадщину В. І. Леніна.

Завтра в області розпочнеться новий навчальний рік в комсомольській сітці політичної освіти. Хай же з першого дня організовано проходять заняття гуртків і політшкіл, хай ще наполегливіше вчаться ті, хто оволодіває марксистсько-ленінською теорією самостійно.

Понад сорок років комсомол з гордістю несе славний ленінський прапор з п'ятьма орденами. Цей прапор осіною самовіддану боротьбу за комунізм 18 мільйонів членів ВЛКСМ.

Заповіти великого Леніна молоді — велична і бойова програма підготовки підліткового покоління до життя і праці в комуністичному суспільстві, формування нового, освіченого, політично стійкого борця за мир і дружбу народів, за комунізм.

Успіх будівників Сталінградської ГЕС

ВОЛЗЬКИЙ. На Сталінградській ГЕС промисловий струм дав ще один гідроагрегат потужністю 115 тисяч кіловат.

Тепер на електростанції працюють 18 турбін з 22. Діючі агрегати вже виробили для Москви та інших

Пролетарі всіх країн, єднитесь!

МОЛОДИЙ КОМСОМОЛ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання IV № 41 (314).

Неділя, 2 жовтня 1960 р.

Ціна 20 коп.

СЬОГОДНІ — СТАРТ «ПІОНЕРСЬКОЇ ДВОРІЧКИ!»

Ми — напоготові!

ЗАКІНЧИЛИСЯ звітні збори загонів. «Готуйся до старту «піонерської дворічки!» — ось головне завдання зараз кожної дружини, загону і піонера.

Наша дружина імені К. Байраченко вирішила протягом двох років зібрати і здати 16 тонн металолому. Кожний піонер посадить і доглядатиме не менше 10 дерев.

Так, як і старші

РАДЯНСЬКІ люди зайняті великими справами семірічки. Ми, піонери, вирішили не відставати від старших: 2 жовтня 1960 року починаємо «піонерську дворічку». Наш загін на своєму зборі чітко визначив, яку участь він візьме в дворічці. Загін зобов'язався добути 100-процентну ус-

пінності, за два роки зібрати 4 тонни металолому, 84 кілограми насіння дерев, взяти шефство над 2 «а» класом, заслужити почесне звання загону імені 40-річчя піонерської організації.

О. КАГАРЛИЦЬКИЙ, голова ради загону 6 «а» класу Кіровоградської середньої школи № 6.

Л. СУРЖЕНКО, старша піонервожата Ново-Архангельської середньої школи.

У неділю ранком з піонерськими піснями відправлявся загін на Київське шосе. Першими стартували хлопці в заїзді на 4 кілометри, дівчата — на 3 кілометри. Чемпіонами стали Дмитро Довбня і Володимир Овчар та дві Тамари — Плевако і Нечерада.

Але не один наш загін — вся дружина імені Олега Кошового зустрічав «піонерську дворічку» хорошими справами. Днями ми провели одноденний похід у ліс. Там ми збирали квіти, жуликів для гербарію, розлучували піонерські ігри, пісні, танці.

Е. ВОЛКОВА, піонервожата 7 «а» класу Олександрійської середньої школи № 10.

Хороший початок — половина справи

ВІДРАЗУ ж після звернення Центральної Ради Всесоюзної піонерської організації загін імені Суворова 7 «а» класу склав план дворічки. Цікаві справи ми запланували. От, скажімо, загонова велогонка. З неї ми й почали.

Успіх будівників Сталінградської ГЕС

ПРОМІСЛОВИХ центрів країни більше п'яти мільярдів кіловат-годин дешевої електроенергії.

Сталінградці прагнуть до того, щоб пустити найбільшу в світі ГЕС на рік раніше строку. Це зобов'язання успішно перетворюється в життя.

Рапортують устимівці

ПІЛКНИЙ відгук в серцях юних ленінців Устимівщини знайшло звернення Центральної Ради Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна до всіх піонерів країни — взяти участь у дворічці «Піонер — Батьківщині».

Звернення повсюдно обговорено на засіданнях рад дружин і загонів.

Піонери Устимівської середньої школи боротимуться за стопроцентну успішність, зберуть 20 тонн металолому, 20 центнерів макулатури, посадять і доглядатимуть 3 тисячі дерев, шефствуватимуть над групою телят в колгоспі імені Кірова. День старту вони відзначать піонерським збором на темі: «Дружба всього дорожча». Характерно, що такий же збір в цей день проведуть піонери школи № 1 міста Керчі, в якій вчився юний герой Володя Дубінін. Устимівські і керченські школярі давно вже дружать. Загін п'ятикласників Устимівської школи, який носить ім'я Володи Дубініна, одержав від керченців портрет героя і відкрив «дочок «Історія нашого загону».

Піонери Ганно-Леонтовичевської восьмирічної школи до дня старту організували «Малю Третяковку». До неї ввійшли репродукції з картин Перова, Крамського, Шишкіна, Рєпіна та багатьох інших живописців. Рамочки для картин учні самі виготовили й пофарбували на уроках праці.

Наймолоді піонери району — з Ново-Київської початкової школи провели одноденний туристський похід в сусіднє село Інулець. Там вони ознайомилися з гідроелектростанцією, водняним млином, зав'язали дружбу з інулецькими піонерами.

До старту готові юні ленінці всіх 34 шкіл району.

В. ЛОЄВСЬКИЙ, юнкор.

«Ви повинні бути першими будівниками комуністичного суспільства серед мільйонів будівників, якими повинні бути всякий юнак, всяка молода дівчина. Без залучення всієї маси робітничої і селянської молоді до цього будівництва комунізму ви комуністичного суспільства не побудуєте».

В. І. ЛЕНІН.

Жити і працювати ЗНАЧИТЬ УЧИТИСЯ,

ЛЕНІН В І Ч Н О Ж И В И Й

ВАЖКО передати вам, мої друзі, почуття, що охопило нас, присутніх на з'їзді, коли з'явився В. І. Ленін. На все життя запам'ятав я історичну промову, з якою Володимир Ілліч виступив перед нами, делегатами III з'їзду комсомолу. Я й зараз, немов живого, бачу Ілліча, його простягнуту вперед руку, що показує у майбутнє. Вождь стоїть біля столу президії, чекає тиші. А в залі не стихає овація. Ленін почав говорити, і вже наперед кожний думає: про що ж говоритиме любий Ілліч?

В залі сиділа, стояла в проходах і під стінами молодь, що з'їхалась з усіх кінців країни. Ще тривала громадянська війна, багато делегатів прибули на з'їзд у пропахливих порохом димом шинелів, обпалені полум'ям війни. Це була юнь, яка пройшла суворою школою боротьби з запеклим ворогом. Майже кожний сподівався, що Володимир Ілліч поведе розмову про остаточний розгром сил старого світу. Ленін же дивився далі, він розкрив у промові безмежні перспективи активної творчої участі молоді в будівництві нового життя.

До того нам здавалося, що всі добре знають завдання спілок молоді. Та це виявилось не зовсім так.

У попереднього покоління завдання зводилось до повалення буржуазії, — говорив Ленін. — Тоді головним завданням була критика буржуазії, розвиток в масах ненависті до неї, розвиток класової свідомості, війни згуртувати свої сили. Перед новим поколінням стоїть завдання складніше. Ви повинні побудувати комуністичне суспільство.

Неодноразово Ілліч повторив, що для цього необхідно обов'язково оволодіти знаннями, роз'яснив, чого і як треба вчитися. Він зробив наголос на тому, що «спілка молоді і вся молодь взагалі, яка хоче перейти до комунізму, повинна вчитися комунізму».

— Комуністом стати можна тільки тоді, коли збагатиш свою пам'ять знаннями всіх тих багатств, які виробило людство, — сказав Ленін.

Юнаки і дівчата тісним півколом оточували Володимира Ілліча, ловили кожне слово, виголошене ним. Проста, зрозуміла мова западала кожному в серце, полонила душу.

Детально зупинився вождь революції й на питаннях комуністичної моралі.

— Треба, щоб уся справа виховання, освіти і навчання сучасної молоді була вихованням в ній комуністичної моралі, — підкреслив Ілліч. — Ви повинні виховати з себе комуністів.

Знаменними були слова Володимира Ілліча про те, що покоління, якому зараз 15 років, побачить комуністичне суспільство і саме будуватиме це суспільство. І воно повинно знати, що все завдання його життя є будівництво цього суспільства. Ті, що сорок років тому влилися до лав комуністичної спілки молоді, пройшли славний шлях боротьби і перемог, стали комуністами, зробили немало для того, щоб наш народ жив щасливо і заможнo.

Коли Ілліч скінчив промову, в залі загриміли оплески. З сяючими очима молодь аплодувала улюбленому вождю трудящих. Кожний в душі давав слово виконати його заповіти. Як приємно і радісно усвідомлювати, що жодне слово тоді не було сказане марно. Все, до чого закликав Володимир Ілліч, чого він навчав, молодь втілює в життя.

Величезних успіхів досяг радянський народ за цей період! Нашим досягненням в розвитку промисловості і сільського господарства дивується весь світ. Вчені та інженери країни соціалізму першими запустили 4 жовтня 1957 року штучний супутник Землі, поклали початок ери освоєння космосу. Загальну увагу привертають успіхи нашої систе-

ми народної освіти. В спорудженні атомного криголама, запуску кораблів-супутників, освоєнні цілини — всюди значна частка праці молоді, в усьому комсомольці йдуть попереду.

Те, про що він мріяв, на що спрямовував молоді серця, збулося!

З року в рік зростають і міцніють комсомольські покоління. Мужіючи, вони як естафету передають своїй зміні ленінський наказ: жити, вчитися і працювати по-комуністичному. Цей девіз активно підхопили мільйони учасників змагання за звання бригад і ударників комуністичної праці.

Промова Леніна стала бойовою програмою роботи і життя для молоді нашої країни на цілі десятиріччя.

Я часто буваю серед молоді, виступаю з спогадами про буремні роки громадянської і Великої Вітчизняної воєн. Чудова, прекрасна наша молодь! Дивився на молодих будівників комунізму, слухав їх, і мимоволі пригадуються слова М. С. Хрушова, які він сказав на XIII з'їзді комсомолу: «Як порадувався б Володимир Ілліч, побачивши перед собою вас, делегатів сьогоденного тринадцятого комсомольського з'їзду!»

Хороші слова, висока оцінка. Бо це дійсно так. Ми, комсомольці перших поколінь, також від душі радіємо, що все нові і нові сходи дає велике ленінське вчення.

І. Ю. ОЛЕНЕВ,
делегат III з'їзду комсомолу, член КПРС з 1919 року.

ЗАВДАННЯ полягає в тому, щоб учитися, вчитися комунізму — ці слова дорогого і близького усім нам Володимира Ілліча Леніна, сказані ним в історичній промові на III з'їзді комсомолу, стали естафетою поколінь.

Але що значить вчитись комунізму? Мало досконало знати основи наук, володіти певною сумою знань.

В інструментальному цеху Кіровоградського агрегатного заводу, наприклад, працює розточником Олександр Стольников. Здібна, грамотна людина. Вчиться в інституті. Добре працює, але працює заради того, щоб більше одержати грошей, заради власного благополуччя. Чужа йому думка про взаємодопомогу. Він доводить, що його потрібно забезпечити житловою площею на-самперед, бо давно на черзі стоїть. Він холостяк, а товариші по праці мають уже дітей. О. Стольников живе в гуртожитку, а вони на квартирах. Тож і говоримо ми про таку людину: рвач, egoїст!

На прикладі нашого заводу видно, що за останні два роки люди змінили своє ставлення до праці, зросла їх свідомість. За виконання виробничої програми йде боротьба як за рідну, кровну справу. Робітники розуміють, що їх добробут залежить не лише від заробітку, а й від виконання державного плану, від собівартості продукції, яку вони виробляють. Отже, робітники стали мислити по-державному.

Він мріяв,

На цьому портреті він, колишній секретар Ново-Українського райкому комсомолу Ваня Демченко, виглядає, як живий. Вольове обличчя, гострий погляд очей.

Портрет Вані знаходиться у Москві, в музеї Революції СРСР. Був і зошит, списаний нерівним почерком. Але, на жаль, десь загубився під час Великої Вітчизняної війни. Та я, брат Вані, про зошит децю можу розповісти. Були в ньому вірші, можливо по-юнацькому незрілі, але словенні глибокого змісту, віри у справедливу боротьбу пролетаріату.

Ваня мріяв стати радянським спеціалістом. В одному з листів 8 вересня 1920 року, незадовго до трагічної загибелі він писав: «...думаю поступити у вищу гірничу академію червоних інженерів, але не маю можливості туди поїхати... Встиг уже побувати на фронті. Денікінці спіймали, уже стояв, було, «під стіною», але втік».

Ваня не був байдужим до долі російських робітників і, зокрема, дітей. Дізнавшись, що я їду по виклику Всеросголовиштабу на роботу в Москву і що там дуже важко з продовольством він скликав актив комсомольців. Пропозицію зібрати вагон картоплі для дітей Півночі молодь охоче підхопила. Мені було доручено доставити картоплю на ім'я В. І. Леніна.

З великими труднощами картопля була доставлена в столицю в перших числах листопада. Я мав велике щастя телефоном повідомити про це В. І. Леніна. Володимир Ілліч дуже дякував ново-українсь-

ким комсомольцям, просив передати від нього гарячий привіт і пообіцяв надіслати їм у подарунок 25 пар взуття. Скоро я одержав повідом-

боровся

лення, що дарунок Ілліча комсомольці одержали.

Не дожив Ваня до світлих днів, про які так мріяв і за які боровся він. На двадцятomu році обірвалося його прекрасне життя.

28 грудня 1920 року

центрі тим часом йшла дика розправа з мирним населенням.

Комсомольський загін потрапив в оточення. Ваня наказав зав'язати бід, але сили були нерівні. У перші ж хвилини ворожка куля підкосила командира. Махновці шаблями сікли комсомольців. На-

і вірив

віть мертвого Ваню не поцадили — відсікли голову...

А через кілька годин в місто вступили полки

банда махновців вдерлась в Ново-Українку. Раптово напад перешкодила райкому партії і воєнкому міста вжити заходів до оборони міста. Секретар райкому КП(б)У Аня Демченко, наша сестра, встигла попередити комсомольців про небезпеку. Ваня з комсомольським загonom в 50 чоловік пробрався на околицю міста. А в

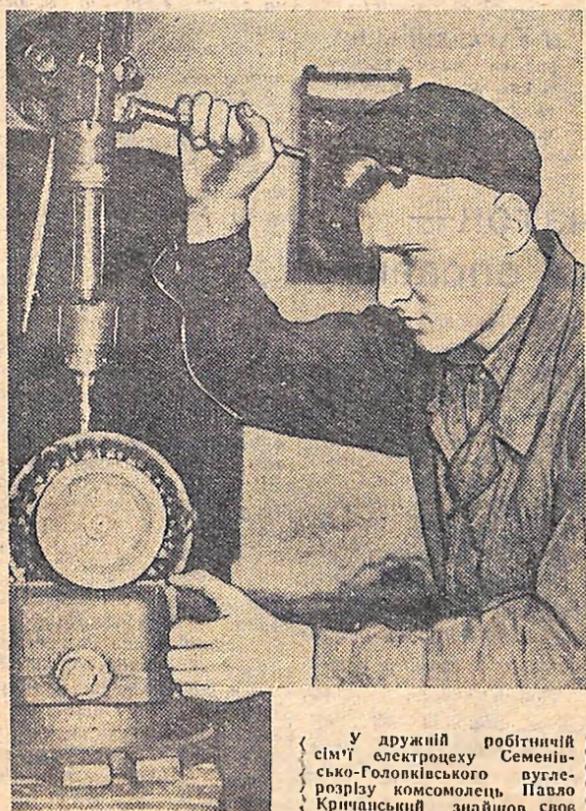
Червоної Армії. На другий день Ваню Демченка разом з його друзями-комсомольцями з почестями похоронили на площі в братській могилі.

Незадовго до своєї трагічної загибелі Ваня писав:

«Вечная память побишим со славою Воинам обичего дела! Слава тому, кто на подвиг вышел отважно и смело!»

Ці хвилюючі рядки спливають у пам'яті, коли я згадую світлий образ дорогого мені брата, комсомольця-бійця.

І. Д. ДЕМЧЕНКО,
член КПРС з 1917 року.

У дружній робітничій сім'ї електроцеху Семенівсько-Голоківського вулгаризму комсомолец Павло Кричаський знайшов своє місце в житті. Зараз він очолює бригаду електрослюсарів, які недавно присвоєно звання комуністичної. На знімку: Павло КРИЧАНСЬКИЙ.

Найкраща школа комунізму

грошей. У нас практикуються одержання заробітної плати без касира. Людині довірили... Кілька разів перераховує сам, просить перелічити товариша. І не було випадку, щоб хтось узяв більше. А менше... буває. Так, Микола Пфо недобрав одного разу 300 карбованців.

Народжується і міцно закріплюється серед учасників цього руху нова, комуністична психологія. Людина людині стає другом, порадником.

У десятому класі вечірньої школи вчаться майстер інструментального цеху Леонід Гриненко і слюсар Анатолій Абрамов. Вони разом розв'язують складні

задачі, разом готуються до екзаменів. І «переживають» один за одного під дверима класної кімнати, де товариш тримає екзамен.

Або такий випадок. Анатолій Абрамов дізнався, що літня одинока жінка Ольга Савчук живе у поганих житлових умовах. Це збентежило його. Він поговорив

з членами нашої бригади, з товаришами по цеху. Вирішили власними силами відремонтувати будинок.

Дружно взялись за роботу М. Пфо, Ю. Орлов, В. Козачков та інші. Поступово ця справа захопила всіх робітників інструментального цеху. Зробили нові вікна, двері, настелили підлогу, полагодили покрівлю. І хлопці задоволені: людині допомогли.

комуністичної праці. Півтора тижні тому в ряди комуністичних влилась зміна слюсарного відділення, яку очолює колишній член нашої бригади Леонід Гриненко. А сьогодні за почестями звання вже змагається весь колектив цеху. І це цілком закономірно. З 86 робітників, що працюють в цеху, 31 вчиться у школах, технікумах і вузах, 30 — у гуртку економіки виробництва. Всі вони добре працюють, прагнуть бути людьми, гідними комуністичного суспільства.

П. ПРОШКІН,
бригадир колективу комуністичної праці інструментального цеху Кіровоградського агрегатного заводу.

ПО-ЛЕНІНСЬКИ, ПО-КОМУНІСТИЧНОМУ — ТВОРИТИ, ДЕРЗАТИ!

Героїчне в буденному

ПЕРЕД масивною залізобетонною твердиною навечно зупинив свій стрімкий плін сивий Дніпро. Своєривана, привередлива ріка ніби уповільнила свій біг, розливається тепер у неозорий простір Кременчуцького моря, безупинно обертає лопаті десяти потужних турбін Кременчуцької ГЕС.

Кожний, кому доводилось бувати на гідровузлі, оглядати його стрункі споруди, той напевне відчув силу і велч звершеного у трудових буднях героїчного трудового подвигу гідробудівників.

Нова, третя за рахунком діюча ГЕС на Дніпрі є складовою частиною, живим втіленням ленінських ідей електрифікації країни. Тепер будівництво гідроелектростанції, агрегати якої вже видали понад 400 мільйонів кіловат-годин електроенергії, вступило у завершальний етап — до 43-х роковин Великого Жовтня у промислову експлуатацію вийде останній, дванадцятий агрегат.

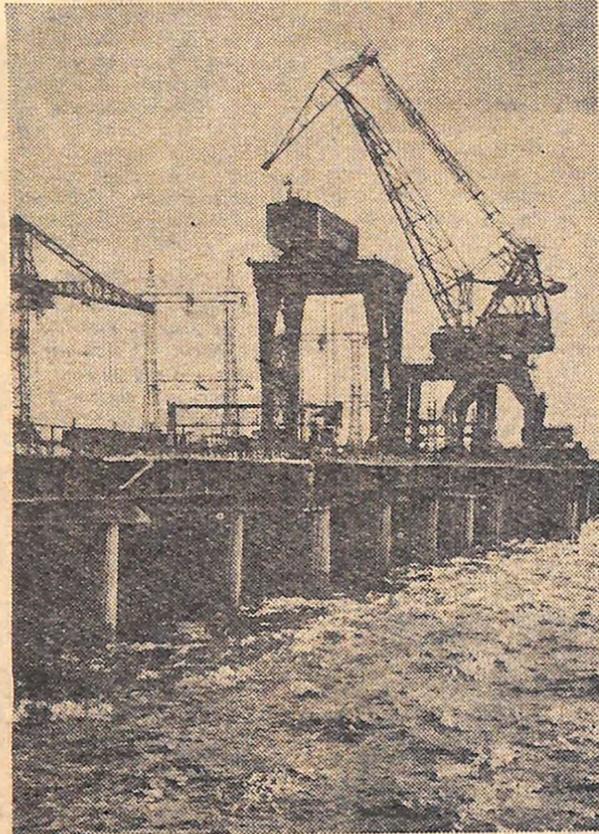
У рекордно короткий строк виросла красуня-ГЕС, місто-сад біля неї, народилося Кременчуцьке море. Виросли, змушвили і люди, які трудом і розумом своїм приборкали Дніпро, впрягли його в роботу. Справжніми героями цієї велетенської трудової битви є комсомольці і молодь, які становлять половину всього колективу. Тож і недарма Кременчукгесбуд, де трудиться п'ятитисячний загін членів ВЛКСМ, є ударною комсомольською будовою.

Всюди, де у напружені дні підготовки до затоплення котловану, пуску шлюзу, перекриття Дніпра, введення в дію перших агрегатів було найважче, де вирішувалася доля виконання взятих зобов'язань, там трудилася комсомольці. Для переважної більшості молоді дніпровська будова стала прекрасною школою, найкращою школою життя. Вчорашні випускники шкіл сьогодні стали кваліфікованими монтажниками, бетонярами, арматурниками і тут, в дружній сім'ї будівельни-

ків знайшли своє справжнє покликання. На будові тепер налічується дев'ять комсомольсько-молодіжних бригад комуністичної праці. Далеко за межами селища енергетиків відомі імена Г. Отенка, А. Колодєєва, А. Шабанової, Г. Вовк, ма-

а тепер Михайло — студент-заочник другого курсу Харківського політехнічного інституту.

По комсомольській путівці прибув на будову Василь Сідун. Спершу працював на різних роботах, проявив неабияку кмітливість в удо-

важності виробничих процесів, і його призначили бригадиром. Без відриву від виробництва він здобув середню освіту, тепер вчиться заочно в Полтавському інженерно-будівельному інституті і призначений майстром.

Подібних прикладів росту людей, їх технічної грамотності, можна навести безліч. Близько однієї тисячі юнаків і дівчат будови вчаться тепер у вечірніх школах, вищих і середніх учбових закладах. Можна без перебільшення сказати, що з них вийдуть талановиті інженери і техніки — підкорювачі великих і малих рік.

Багато юнаків і дівчат, які в ході будівництва гідровузла збагатилися досвідом, тепер роз'їжджаються на спорудження інших новобудов семиріччя. Комітет комсомолу вже направляє великі групи комсомольців на будівництво Київської і Вілюйської ГЕС, гірничо-збагачувальних підприємств Криворіжжя. Ми певні, що наші посланці там примножать славі традиції кременчукгесбудівців, звершати немало трудових подвигів.

Мине небагато часу, і радянські люди примусять Дніпро краплину за краплиною віддавати своєю невичерпну енергію лопатям турбін ще двох нових гідроелектростанцій — Київської і Канівської. А скільки таких же енергетичних велетнів з'явиться за роки великого семиріччя на карті нашої Вітчизни!

Ось вона — жива історія, живе втілення геніальних ленінських ідей електрифікації!

М. ВЕЛИЧКО, секретар комітету комсомолу Кременчукгесбуду.

На знімку: загальний вигляд Кременчуцької ГЕС (вид з нижнього б'єфу). Фото В. УСКОВА.

ЮНАК З РОБОТИ ЙДЕ

Книжки, книжки... Буває часто так: Іде з роботи втомлений юнак.

А по шляху — книжковий ряд вітри Юнацьке серце манить в магазин.

Забув про хліб, про цигарки забув, Незмірну силу у руках відчув.

Захоплено гортає сторінки, Читає теплі ленінські рядки.

Обличчя вкрилось променями мрії, Ясніше вогник заблищав з-під вій.

Притиснув книжку міцно до грудей, Повільно вийшов... Вулицею йде.

В уяві ж цех: на скронях хлопця піт, Гора деталей — праці щедрий плід...

Та усмішка заграла, не зника, По ній читаю думку юнака.

І з книжки ввчуху теплою віч Довіриливо всміхається Ілліч.

Валерій ЮР'ЄВ.

ВОНИ З РЕМІСНИЧОГО

ЇХ відразу пізнають в місті по строгій формі з чіткими буквами на поясі «РУ». Підтягнутість, діловитість, впевненість в руках — ось відмінні риси юного представника робітничого класу.

Сьогодні вони учні, а завтра кваліфіковані токарі, слюсарі, формувальники, ковалі. Для багатьох з них першою вимогливою школою і рідним домом стало Кіровоградське ремісниче училище № 1. Цій кузні робітничих кадрів 2 жовтня минає 20 років.

Кожному відомі на заводі «Червона зірка» імена токаря Р. Бугаєнка, бригадира бригади комуністичної праці В. Колота, інженера-технолога Є. Бондаренка. Головним інженером Добро-величківської РТС працює А. Карелін. Всі вони дістали перше робітниче загартовання в ремісничому училищі.

Здебільшого сюди присилають і приводять: «тяжка дитина», «спробуйте ще ви»...

...Вони стояли перед приймальною комісією маленькі, зіщулені. Олександрійське профтехучилище направило трьох таких «несправних» до Кіровограда.

— Ви будете тут вчитися? Потупившись, зиркають на комісію злодійкувато і недовіриливо.

— Бу-у-дем...

Микола Цуркан, Сергій Бельницький і Микола Хохла були зараховані до училища, а через деякий час втекли. Та, певно, щось не зрозуміли поки що їм, нове і приємне вабило їх назад. Невдовзі хлопці повернулись. Бувало, перші дні, натомившись біля верстата,

наступного дня відмовлялись іти на заняття. Товариші з групи не обійдуть мовчки. Умовлять, примусять, допоможуть. То було в минулому році. Тепер не пізнати вчорашніх соромливих і замкнених новачків.

Чим же все-таки привабило училище хлопців? Для того, щоб увявити собі його життя, варто взяти будь-який трудовий день. Починається він звичайно із занять в класах чи майстернях. Училище має міцну матеріально-технічну базу, і це у великій мірі допомагає готувати кадри високої кваліфікації. Є повна можливість для того, щоб стати повноцінним робітником: ливарний цех, ковальський, одна токарна і три слюсарних майстерні. Учні працюють за спеціальними завданнями, які в складовою частиною загального виробничого плану. Тут, в цехах і майстернях, не лише виготовляються свердлильні верстати, слюсарні лещата, проводиться лиття форм для деталей. Тут формуються самостійність, акуратність,

спритність. І якщо, скажімо, у Валерія Маркова (дивись фото вгорі) вийшла бездоганна форма, це велика радість для нього самого і для всієї групи. Адже юнаки не просто вчаться, а виконують серйозні замовлення промислових підприємств міста, області.

Успіх на уроках теорії чи практики доповнюється веселим відпочинком увечері. У одного він заповнений заняттям в гуртку художньої самодіяльності, для другого — тренуванням в спортивній секції, третій — відвідують театр, а Дмитро Крейман, Сергій Фадеєв і Анатолій Ришняк (дивись фото внизу) подовгу засиджують в червоному куточку за книгами та газетами.

Ні, не випадково забігають «до себе» вчорашні випускники училища. Колись може незграбні у вчинках, невмілі у виробництві, вони набули тут спеціальності, дістали надійну путівку в життя.

А. ВОШАНСЬКА.

Моя заповітна мета

ПІСЛЯ закінчення сьомого класу я став учнем Кіровоградського ремісничого училища № 1. Оволодівав спеціальністю слюсаря-інструментальника. Але відчув, що цього мало, і тому вирішив здобути середню освіту. Так і зробив: зранку навчався в майстернях училища, а ввечері поспішав на уроки в школу робітничої молоді.

Саме в цей період прочитав я промову В. І. Леніна на III з'їзді комсомолу. Вона схвилювала мене. Ленін ставив перед молоддю дуже важливі завдання: оволодівати знаннями, вчитися комунізму, виховувати себе борцями за справу партії. Не раз після того згадую я ці слова Ілліча і наполегливо прагну до знань. Одержав диплом слюсаря, атестат зрілості, почав працювати на заводі «Червона зірка». Але думка про дальше навчання не залишала мене.

У 1958 році поступив на історико-філософський факультет вечірнього університету марксизму-ленінізму. Тут вивчав твори Ле-

ніна, Маркса і Енгельса. І мені полюбилась філософія. Безумовно, для того, щоб краще розуміти діалектичний матеріалізм, треба багато вчитись, наполегливо добиватися своєї мети. Але, якщо твердо прагнути до чогось, то обов'язково доб'єшся.

І зараз я нерідко беру в бібліотеці твори Леніна, читаю і перечитую їх. Взяти вивчати історію філософії. В дальшому обов'язково здобуду вищу освіту, щоб принести більшу користь суспільству.

На цей рік я записався в гурток по вивченню біографії Володимира Ілліча. Такий гурток створено при цеховій комсомольській організації.

Вивчення праць К. Маркса і В. І. Леніна дає мені можливість чіткіше розуміти ті завдання, які ставлять Комуністична партія і Радянський уряд перед народом.

Л. КОД, робітник інструментального цеху заводу «Червона зірка».

МОЛОДЬ — НАША ОПОРА

ЩЕ на початку року об'єдналися в комсомольсько-молодіжну ланку наші молоді тваринники й обрали своїм ватажком комсомолку Нілу Кравцян. Ніхто в артілі не сумнівався, що справи підуть у них добре. І справді: члени цієї ланки, комсомолки Роза Савранчук, Катерина Смілянець, Ніла Кравцян надали вже по 3 тисячі літрів молока на кожну фуражку корову.

Телятниця Тетяна Ярова й свинарка Віра Присяжна теж здобули хорошу трудову славу, хоч зовсім молоді ще. Член молодіжної тваринницької ланки пастух Слава Капітанчук теж працює чудово.

Отакі у нас комсомольці на фермі. Багато справ хороших, цінних починає виходити саме від них. І народжуються ці ідеї здебільшого в затішній ленінській кімнаті, де молоді трудівники збираються у вільну годину. Тут і прийняті вони рішення боротися за те, щоб фермі було присвоєно звання комуністичної.

Двічі на місяць у цій же кімнаті від-

буваються заняття комсомольської політшколи. Молоді тваринники вирішили детально вивчити життя й діяльність найдорожчої людини — Володимира Ілліча Леніна.

Серед колгоспних механізаторів першість тримають комсомольці Володимир Деркач і Віктор Кравцян. До речі, обое вони навчаються заочно в Уманському технікумі механізації.

Нещодавно в члені КПРС ми прийняли кращу ланкову молодіжної ланки Тіну Мельник.

Гідним поповненням в рядах сільських комуністів стають вихованці ленінського комсомолу, які приносять на ферми й ланні артілі невтомність молодих рук і гарячий запал комсомольських сердець.

В. ЗАГОРОДНІЙ, голова колгоспу імені Калініна, Ульяновський район.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»

2 жовтня 1960 р.

3 стор.

(Рядки з газет двадцятого року)

1920 рік. Заохочувані Антантою, на молоду радянську республіку з заходу посулились польські білогвардійці, з півдня — барон Врангелі. У вогняному кільці опинилась молода Республіка Рад. І в той же час у Москві готувався III Всеросійський з'їзд Російської Комуністичної Спілки Молоді.

«Молоді робітники і селяни! — закликає газета «Известия Николаевского губисполкома і губкома КП(б)У» 2 вересня 1920 року. — В цей відповідальний момент, коли боротьба, яку веде пролетаріат Росії і України, перетворилась в боротьбу всесвітнього пролетаріату за всесвітню комуністичну революцію і рух молоді зараз охоплює багато тисяч юнак пролетаріат всіх країн, чи можете ви стояти осторонь революції? Ви ччете стогін багатьох батьків і братів на кривавому фронті — це заклик до вас іти на зміну їм...»

«Всі, хто молодий і сміливий, — від Червоної Прапора Комуністичної Спілки Молоді!»

Тогочасні газети Кіровоградщини — «Вісті Єлисаветградського повітового Військово-революційного комітету», «Червоне село» (орган відділу по роботі на селі Єлисаветградського повітового комітету партії комуністів (більшовиків)), «Вісті Єлисаветградського повітового Виконкому Ради Робітничих і Червоноармійських депутатів» — в номері у номер закликали: «Потопимо білого барона в Чорному морі!», «Все для Червоної Армії!», «До зброї!», «Рівняння на П'єтер»...

Молоді наلكо відгукнулася на заклик партії: на фронт пішло більше 10 тисяч комуністів і комсомольців. Хорошу ініціативу виявили селяни Устимівської волості: у подарунок славетній кінноті Т. Будюноного вони передали мотоцикл системи «Вандерер» і кулемет системи Кольта («Червоне село» за 26 червня 1920 р.).

Готуючись до свого з'їзду, молодь напружено працювала на фабриках, заводах, ланках. Скучні, але багатозначні рядки газетних сторінок повідомляють: «На останньому суботнику залізничниками (ст. Єлисаветград — прим. ред.) був відремонтований паровоз і поставлений на колію» («Известия Николаевского губисполкома і губкома КП(б)У» за 29 вересня 1920 р.).

«В Лелеківській волості волярком було організовано суботник, в якому брали участь 400 дорослих і 400 підлітків. Працювали на збудуванні народного дому, зробили ремонт школи, привезли багато цегли» («Червоне село» за 14 липня 1920 р.).

«На загальних зборах робітників заводу Ельворті (тепер «Червона зірка» — прим. ред.) які відбулися на тому тижні, постановлено щоденно працювати по 2 години понаднормово для виконання термінових воєнних замовлень Червоної Армії» («Вісті» за 2 вересня 1920 р.).

«На Маловіснівському заводі суботник пройшов успішно. Працювало понад 100 чоловік. Ремонт заводу закінчено» («Вісті» за 2 вересня 1920 р.).

III Всеросійському з'їзду Російської Комуністичної Спіл-

ки Молоді передували повітові конференції і губернські з'їзди. Конференції комуністичних і селянських спілок молоді Єлисаветградського повіту відбулися у серпні 1920 року. В повіті на той час налічувалося до 1000 членів спілки. Як писала газета «Вісті Єлисаветградського повітового Військово-революційного комітету» від 3 вересня 1920 року, «...селянська молодь деревень шукає чогось нового, цікавиться — наводить його в юнацьких (комуністичних) організаціях. Організації виникають стихійно, як наприклад, в Плетеному Ташлику і ін.» Це підтверджується в тим, що делегати конференції настійно вимагали побільше літератури, газет для молодіжних спілок на селі.

16 вересня в Миколаєві відбувся губернський з'їзд Комуністичної Спілки Молоді. В його роботі взяли участь представники Єлисаветграда, Ново-Українки, Бобриниці, Рівного, Оситнянки, Підмогильного, Антонівки, Балашівки.

З'їзд розглянув 11 питань, у тому числі: про соціалістичне виховання молоді, клубну роботу, чергові кампанії по роботі на селі. Заслухавши і обговоривши інформацію тов. Бабушкіна, з'їзд обрав делегатами на Всеросійський з'їзд тт. Бабушкіна, Янковського, Ненадих, Масляковського і Щербину.

Губернський з'їзд виробив такий наказ своїм делегатам:

«Не змінювати вікового цензу; учнівську секцію не створювати; об'єднати губернські і місцькі комітети; в повітових містах об'єднуються повітові і місцькі комітети; Центральний Комітет створити із своїх працівників, головним чином, з представників з міст.» («Известия Николаевского губисполкома і губкома КП(б)У» за 2 вересня 1920 р.).

З великим захопленням зустріли молоді комунари промову В. І. Леніна «Про завдання спілок молоді», виголошену на III Всеросійському з'їзді Російської Комуністичної Спілки Молоді 2 жовтня 1920 року.

«Молодь заворушилася, рветься до творчої роботи, прагне всіма силами допомогти своїй Радянській владі», — писали «Вісті» 7 жовтня 1920 року. Члени комуністичних спілок молоді міста Єлисаветграда, Лелеківської, Піщано-Бридської і інших волостей у відповідь на промову вождя брали на себе відповідальні завдання. Робітники колійничого заводу Ельворті у своїй резолюції писали:

«Ми, робітники спілки «Металіст», заявляємо, що віддамо всі свої сили і кошти за повне звільнення трудящих мас від гніту білогвардійських генералів, банкірів, шляхом піднесення продуктивності праці на заводах, виготовляючи необхідні сільськогосподарські машини і знаряддя, спорядження і зброю для Червоної Армії.

Вперед же до перемоги над капіталізмом шляхом відродження народного господарства!

Хай живе Радянська влада у всьому світі!

Хай живе світова пролетарська революція і її штаб III Комуністичний Інтернаціонал!» (Газета «Вісті» за 20 жовтня 1920 р.).

Це чудово, захоплююче...

КОЖНИЙ, хто побував на виставці «Чехословацька 1960 року», яка майже два місяці тому відкрилася в м. Києві, скаже: «Як мало я знав цю чудову країну».

І ось ми починаємо огляд виставки. Перший павільйон розповідає про найсвітлішу подію в житті чехословацького народу — визволення з-під фашистського гніту. З кіноекранів, що розміщені по обидва боки від входу, нас радо вітають, запрошують чехословацькі друзі. Веселі, життєрадісні юнаки і дівчата в барвистих національних костюмах розмахують прапорами, вигукують: «Дружба, дружба!»

На виставці немає екскурсоводів. Про все розповідають екрани телевізорів, малюнки, кольорові фотографії. Експонати знайомлять відвідувачів з своєю давниною, коли складалася дружба народів Чехословацької і Радянської Союзів.

ПРАГУ часто називають скарбницею мистецтва. Її прикрашають будівлі багатьох архітектурних стилів — від романського до сучасних. У Празі налічу-

(Нотатки з чехословацької виставки)

ється 28 музеїв, 8 картинних галерей, 31 бібліотека з надзвичайними скарбами людського розуму, світової культури минулого.

700 гектарів декоративних садів і парків перетворили Прагу в місто зелені. А 30 тисяч дерев, висаджених уздовж тротуарів, надають свіжості прازьким вулицям і площам.

Чехословацька щодо розміру своєї території стоїть на 88-му місці в світі, але займає друге місце в світі по видобутку бурого вугілля, п'яте — по виробництву сталі і чавуну на душу населення. Вона експортує різні машини, верстати 70 країнам світу. В 1965 році в республіці намічено пустити в дію атомну електростанцію.

На стендах виставки бачимо будови золотої Праги, Острави, досягнення родючої землеробської Моравії, виноробної Словацьки. Діаграми, фотографії — наче живі свідки успіхів, здобутих чехословацьким народом під керівництвом КПЧ при братній допомозі

країн соціалістичного табору. Відвідувачі читають: «Радянський Союз врятував наш народ від голоду в 1947 році. За 15 років СРСР завів нам 14 мільйонів тонн зерна».

Зараз в Чехословацькій виробляється на душу населення 1457 кіловат-годин електроенергії, 1916 кілограмів кам'яного вугілля, 409 кілограмів сталі, 72,4 кілограма цукру. Ще країні результати матиме чехословацький народ після виконання третього п'ятирічного плану 1961—1965 років. Виробництво засобів виробництва за п'ятирічку зросте на 60 процентів, предметів споживання — на 30 процентів. На душу населення вироблятиметься 2647 кіловат-годин електроенергії, 2196 кілограмів кам'яного вугілля, 1038 кілограмів чавуну, 739 кілограмів сталі, 85 кілограмів цукру. В 1965 році на кожних 10 чоловік в Чехословацькій буде пошито 19 костюмів, 30 пар білизни, 44 пари взуття.

ЧЕХОСЛОВАЦЬКА будувалася. Це особливо видно на живій карті, яка розкинулася на території виставки. На ній можна побачити все, що споруджене в країні за 15 років. Поруч з новими фабриками, заводами багато нових міст, робітничих селищ. В соціалістичній Чехословацькій будується найбільший в світі міст з повністюю аркою. Він буде перекинутий через штучне озеро в пів-

денній Чехословацькій. Довжина арки 330 метрів, висота над поверхнею води — 114 метрів. Цей міст буде більшим, ніж арковий міст над Ніагарським водопадом.

ДІТИ — цвіт народу, його надія. За 15 років в Чехословацькій народилося 4 мільйони дітей. Один із залів виставки присвячується їм. Республіка по-батьківському піклується про підрастаюче покоління. Так, за роки народної влади кількість дитячих садків в країні зростає з 2509 до 6309, медябулаторій — у два рази. Чехословацька відноситься до числа перших десяти країн світу з найменшою смертністю дітей. Сім'я, в якій народилася дитина, одержує від держави у вигляді надбавки до заробітної плати 45.000 крон. На виставці експонуються і все те, що можна купити для дитини на ці гроші.

Не припиняється потік відвідувачів з ранку до вечора, ідуть вони група за групою. І на чому не зупинитись їх погляд — все говорить про те, що чехословацький народ трудиться в ім'я зміцнення миру. На кожному кроці переконалися, як з року в рік багатшає ця країна. Успіхи Чехословацьки на фронті мирного будівництва — це досягнення всього соціалістичного табору.

М. ЯКОВЛІВ, слухач Вищої партійної школи при ЦК КП України, м. Київ.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСТЬ. Виступає відомий в республіці колектив заслуженого ансамблю танцю УРСР «Дніпро» Палацу культури металургійного заводу імені Дзержинського (м. Дніпродзержинськ). Тепер у колективі гаряча пора. Йде напружена підготовка до наступної Декади української літератури і мистецтва в Москві. Танцюристи з Дніпродзержинська шліфують свою виконавську майстерність, обновлюють репертуар, створюють нові складні красиві рисунки танцю. На фото: фрагмент хореографічної композиції «Купальські розгати» у виконанні жіночої групи ансамблю «Дніпро». Фото М. СЕЛЮЧЕНКА.

«Королева спорту» в опалі

ВЧОРА було холодно: дув різкий вітер, накривав дощ. Наша легкоатлетична група, як і завжди, прийшла на тренування на Кіровоградський стадіон ДСТ «Авангард».

— Може хоч сьогодні директор стадіону С. Додін пустить нас у роздягальню? — з надією сказав Валентин Ткаченко.

Та сподівання були марними. Директор стадіону послав переодягатися дівчат до туалетної, а хлопцям порадило:

— Під відкритим небом веселіше...

Ми почали заперечувати, та Додін відрубав:

— Роздягальні — тільки для футболістів...

Коли ми закінчили тренування, вирішили помитися під душем.

— Душ тільки для футболістів, — відливо заявив тов. Додін.

Так і пішли додому запленими...

МАЙЖЕ на кожному тренуванні спостерігаю таку картину: технічні робітники стадіону старанно поливають футбольне поле, і, коли хоч кілька крапель води потрапляє на бігову доріжку, вони блискавично відсмикують шланг убик. Тому-то бігові доріжки стадіону нагадують твердий шланг. І не дивно, що провідні бігунки Н. Шитря і Н. Шмигельська на першості області навіть не змогли вклястися у норматив третього спортивного розряду. А коли запитали стрибуну у висоті з жердиною В. Дятленку, чому він не зміг побити обласний рекорд, той відповів:

— Боюся печінку відбити...

— Чому саме?

— Яма для стрибків у висоту з жердиною ніколи не накривається... Тож і втрамбувалася...

ДУЖЕ рідко у нашій області проводяться змагання чоловіків з бігу на 200 та 400 метрів з бар'єрами. Чому? Немає на стадіоні бар'єрів, які б відповідали вимогам складних змагань.

ЯКЩО прослідкувати за ростом обласних рекордів з легкої атлетики, то більшість з них встановлено на стадіонах інших міст України. Це говорить про те, що наш стадіон ДСТ «Авангард» не відповідає вимогам складних змагань.

ВЧОРА вперше побачила на стадіоні спортивних керівників області В. Звержовського та В. Жученка в оточенні тренерів з легкої атлетики. Не знаю, про що вони говорили. Помітно було тільки одне: тренери М. Чернов та В. Савченко щось старанно пояснювали В. Звержовському.

СЬОГОДНІ знову були тренування. І, як завжди, хлопці передоднялися під відкритим небом, а дівчата — у туалетній...

ВІД РЕДАКЦІЇ: На цьому записи шоденника Л. Сингаївської обриваються. Сподіваємося, що їх доповнять спортивні керівники області В. Звержовський та В. Жученко.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

СЬОГОДНІ ми на двадцять років з дня створення державних трудових резервів Радянського Союзу, які стали одним із основних джерел поповнення робітничого класу.

З перших днів свого існування Радянська влада в тяжких умовах того часу організувала навчання молодих робітників, допомогла їм ліквідувати технічну неграмотність шляхом організації сітки профтехнічних курсів. Уже в 1920 — 1921 рр. в країні почали створюватися перші школи фабрично-заводського учнівства (ФЗУ).

У 1940 році стало відчутно, що зростає потреба в робочій силі не можуть задовольнити школи ФЗУ. Країні треба було мати в своєму розпорядженні могутні, з постійним поповненням трудові резерви, без яких соціалістична промисловість не могла розвиватись.

Указом Президії Верховної Ради СРСР від 2 жовтня 1940 року оголошено про створення державних трудових резервів Радянського Союзу.

В нашій області в цьому ж році було організовано чотири учбові заклади,

ЮВІЛЕЙ ТРУДОВИХ РЕЗЕРВІВ

які в основному готували кадри молодих робітників для заводу «Червона зірка» і залізничного транспорту.

Тепер сітка учбових закладів профтехнічної освіти в області зростає до 15 училищ, з них — 8 з промисловим профілем навчання і 7 училищ механізації сільськогосподарства. Лише за післявоєнні роки в них підготовлено більше 35 тисяч юнаків та дівчат.

Нині училища стали своєрідними підприємствами, де виробниче навчання поєднується з продуктивною працею. Вони мають відповідну матеріально-технічну базу: майстерні з необхідним устаткуванням, лабораторії і кабінети з різними наочними посібниками, а училища механізації сільськогосподарства мають в своєму розпорядженні трактори всіх марок, комбайни та іншу техніку.

Учні в своїх майстернях виготовляють різні інструменти, устаткування, меблі,

перевиконують виробничі плани не тільки в училищах, але й на підприємствах, де проходять практику.

Дружні зв'язки встановилися між нашими вихованцями і окремими колективами області. На замовлення колгоспу імені Калініна, Ульянівського району, Кіровоградське ремісниче училище № 1 виготовило понад план для майстерень сільгоспартілі вертикально-свердлярний верстат. Кіровоградське будівельне училище спорудило у підшефному колгоспі зернохосвище. Знам'янське будівельне училище № 3 закінчує роботи по будівництву в колгоспах двох клубів.

Училища профтехнічної освіти готують робітників десятків різних професій: токарів, слюсарів, ковалів, помічників паровозних машиністів, чергових по станції, формувальників-ливарників і електрослюсарів, трактористів-машиністів широкороного профілю, штукатурів, мулярів, теслярів, столярів та ін.

Викладачі училищ профтехнічної освіти пишуться своїми колишніми вихованцями, які тепер стали передовиками виробництва. Це відомий всій країні Герой Соціалістичної Праці машиніст екскаватора Семенівсько-Головківського вугільного розриву М. Чирва — випускник гірничопромислового училища № 1 в м. Олександрії.

Кращим штукатуром облрембудтресту зарекомендувала себе випускниця Кіровоградського будівельного училища М. Волошина-Бойко, нині депутат обласної Ради депутатів трудящих. Колишній учень Олександрійського училища механізації сільськогосподарства О. Щербина керує молодіжною тракторною бригадою комуністичної праці і водночас навчається заочно в сільськогосподарській академії. Орденем Трудового Червоного Прапора нагороджений випускник цього ж училища механіки гаража в с. Новгородківці І. Кочерженко.

На кожному підприємстві і в колгоспі трудиться велика армія наших вихованців, які своєю самовідданою працею множать багатства Батьківщини.

Т. ЯРОВИЙ, заступник начальника облуправління профтехнічної освіти.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ. г. Кіровоград.

Газета виходить тричі на тиждень: у середу, п'ятницю і неділю. Адреса редакції: м. Кіровоград, вул. Луначарського, 86. Телефонні редактора, відповідального секретаря — 5-40, вагальний — 6-24.

БК 01641. Друкарня імені Г. М. Димитрова обласного видавництва, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 86. Зам. № 6121, Т. 30.000.